

ENTREVISTA

amb el Sr. Rafael Colomer

Mestre Nacional a les escoles d'El Rieral

Amb motiu del començament del nou curs escolar, hem tingut una entrevista amb el Sr. Mestre de les escoles de «El Rieral», al qual, en primer lloc, li preguntem:

—Com li han provat les vacances?

—Molt bé. Les vacances sempre són bones. Conviure uns dies amb la família allunyada i les trobades amb els companys de sempre, em dona una gran satisfacció.

—És fill d'Olot?

—No, no sóc fill d'Olot. Vaig néixer en una colònia industrial textil de vora Fluvià, de nom «La Sebastiana», que pertany al municipi de Sant Joan les Fonts, a quatre quilòmetres d'Olot. En casar-me, l'any 1951, vam posar la nova llar a Olot.

—Quants anys fa que està a Santa Eulàlia?

—Acabo de començar el cinquè curs, és a dir, ja he passat quatre anys a Santa Eulàlia.

—Com va ésser que vingués a aquest poble?

—Vaig conèixer aquest poble l'any 1964, durant un curset del SEAN («Servicio Escolar de Alimentación y Nutrición»), que tingué lloc a Granollers. Vam venir a Santa Eulàlia a visitar una granja. Em va impressionar tant la magnífica situació de les escoles i de les futures cases dels mestres, que ho vaig demanar en el concurs de trasllat d'aquell mateix any.

—Li agrada viure a Santa Eulàlia?

—Sí, m'agrada molt..., però la construcció de les cases dels mestres, que sempre queden per «l'any que ve... que mai arriba», m'ha decepcionat molt. No m'ho esperava pas. Alabat sia Déu!

—És molt reconeguda la seva meritòria labor i experiència en l'ensenyament. Ha treballat en molts pobles?

—En el meu poble de Sant Joan les Fonts des dels 14 anys, als vespres, que feia classes particulars a casa meua. Quan el meu fill tingué l'edat d'anar a l'escola, vaig sol·licitar plaça de mestre com a interí, fent tot seguit el curset per instructor elemental i les oposicions al Magisteri de 1957. Vaig estar 6 mesos a Llanès de Camprodon com interí a l'any 1956, 4 anys a Olot, dos com interí i dos amb propietat provisional; després, 5 anys a Gualba ja amb propietat definitiva, i de Gualba a Santa Eulàlia...

—El primer curs que va fer en el nostre poble, quants alumnes tenia?

—A finals del primer curs, 1965-66, era la matrícula de 48 alumnes. Matriculats de l'any anterior, segurament cap a finals, n'hi havia fins de menys de 4 anys quan vaig

començar les classes. Això motivà que demanés la creació d'un parvulari.

—Actualment, hi ha hagut gaire augment d'alumnes?

—No, l'any passat era de 52 alumnes; enguany, no crec que augmenti gaire. De totes maneres l'escola té capacitat per a 40 nens solament.

—A partir de quina edat poden ingressar en la seva escola?

—Si hi hagués un parvulari que pogués agafar-los tots, ingressarien als 6 anys. Fins ara han ingressat de 4 a 5 anys. Ha estat molt encertada la creació del parvulari particular de la Srta. Barbany, però pel seu caràcter de particular i per l'allunyament de les nostres escoles, sols soluciona en part el problema dels nostres pàrvuls.

—Quant l'alumne ha acabat els cursos aquí, pot estudiar immediatament el batxillerat, comerç...?

—L'alumne té dues opcions per a començar els estudis de segon ensenyament, és a dir, el batxillerat:

1.º Quant té 4 cursos aprovats a l'escola primària i durant l'últim curs ha complert ja els 10 anys (del 1.º de setembre al 30 d'agost), pot matricular-se oficial a qualsevol Institut o col·legi reconegut.

2.º Amb 8 cursos aprovats a l'escola primària i amb el corresponent Certificat d'Estudis Primaris, després d'un examen a l'Institut, pot matricular-se de tercer curs de batxillerat.

No cal dir que, ara com ara, la primera és molt millor.

El comerç, considerat com a Iniciació Professional, comença als 12 anys i la duració és de tres cursos. Així està establert en les graduades que tenen Tècniques Mercantils.

Esperem que la nova llei d'ensenyament aportí novetats interessants, com prometia el Llibre Blanc.

—En quant a la nova escola, va endavant?

—No és una escola, sinó que són dues: una per a nens i l'altra per a nenes.

Van fer els fonaments i no han tornat més. Potser dintre pocs dies tornen i ho fan en poc temps.

—De quina capacitat seran?

—La capacitat de les noves aules crec que serà de 30 alumnes, més o menys.

—Llavors, hi hauran altres mestres.

—Sí, està clar; dos més, un mestre i una mestressa.

Bé doncs, donem les gràcies al Sr. Rafael Colomer, per tan interessants declaracions en bé de la cultura del nostre poble. També desitjariem que es vegés complerta la seva demanda de tenir estatge a l'escola.

Esteve Maspons

CARBŌ

Llibreter

Enquadrernador

Tel. 270 04 32

GRANOLLERS

Clavé, 36